

‘ಮ ತ್ಯಾ ತೀರ್ಥಂಡ್ ಬುಣ್ಡಂತೆ’ ಹೊತ್ತು
ಲಹುಟ್ಟವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ಒಂದು
ವಾಕ್ಯ ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಓರೆ ಓರೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲಾಡಿ,
ತೇಲಾಡಿ, ಎದ್ದೂ ಬಿದ್ದೂ ಜಗುಲಿ, ಹಟ್ಟಿ, ಅಂಗಳ,
ಉಂರು-ಕೇರಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ತುಳುಕಾಡಿ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಲು ತಾವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತು ಹಾಕತೋಡಿತ್ತು. ಆ ವಾಕ್ಯ
ಹಷ್ಟೆಲು ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ತೀರ್ಥರೂಪರು ಗಾರೆ
ಸೀನಣ್ಣನವರ ಕ್ಷೇಗಾಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಷ್ಟೆಲಿನಲ್ಲಿ
ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಗಾರೆ ಸೀನಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ದುಬಾರಿ
ಎಷಿಸುವ ಚಟ್ಟ, ತೇಳಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಪ್ಪೆನೋರು
ಬುಣ್ಡುಹೋದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲಾ ಕಳಕೊಂಡವರಾಗಿ
ಅಬ್ಬೆಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ಇದಿಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹಳೇ
ಸ್ವೇಕಲ್ಲಿನಾಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಹಾದಿ ಹಿಡು ನಾಕಾರು
ರಸ್ತೆಗಳು ವಂದುಗೂಡುವ ಸರ್ಕಲ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು,
ಯಾವನಾದರೂ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಗೂಡ್ದು ಆಯೋ
ವರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಏರಿ, ಗಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ